

Віддана науці та своїй справі

Багатьох відомих учених, визначних педагогів, талановитих науковців, інженерів і фахівців виховала Київська політехніка. Відданість науці та своїй справі, віра в силу розуму та інтелекту, творче горіння та самовіддача – ось основні якості, які визначали їх шлях до науки та творчу вдачу.

Заслужений викладач НТУУ «КПІ» та ХТФ, к.х.н., професор кафедри технології електрохімічних виробництв (ТЕХВ) Інна Сергіївна Погребова – одна з гідних випускниць Київської політехніки. Уся її наукова та педагогічна діяльність нерозривно пов'язана з Київським політехнічним та кафедрою ТЕХВ, де вона пройшла шлях від студентки до професора. Саме на кафедрі ТЕХВ відомим ученим професором Л.І.Антроповим була створена Київська електрохімічна школа – одна з найавторитетніших у світі. На цій кафедрі почав розвиватися новий напрям у галузі захисту металів, заснований на використанні інгібіторів корозії. Це і визначило тему дисертаційної роботи І.С.Погребової та подальший напрям її наукової діяльності. У КПІ працював і чоловік Інни Сергіївни – професор В.Ф.Лоскутов, обидві їх доньки за-

кінчили КПІ і одна з них також працює в університеті.

Під час роботи в Київській політехніці повністю розкрилися здібності І.С.Погребової як педагога та науковця. Вона – провідний лектор, на високому науково-методичному рівні читає базові курси спеціальності, чітко, ясно, натхненно може довести до студентів найскладніші теми. Професор Погребова – визнаний у науковому світі спеціаліст у галузі корозії та захисту металів. Протягом багатьох років виконувала наукові проекти за програмами ДКНТ СРСР, АН СРСР, ДФНД та МОН України. Нині активно займається науковою діяльністю в цій галузі, бере участь у виконанні вітчизняних та міжнародних наукових проектів.

І.С.Погребова

Наукові дослідження І.С.Погребової присвячені розвитку сучасної теорії дії інгібіторів корозії, розробці та впровадженню способів антикорозійного захисту металів. Нею проведені фундаментальні дослідження механізму дії органічних інгібіторів корозії, разом зі співробітниками запропоновані та впроваджені у виробництво нові ефективні інгібітори корозії та комбіновані способи захисту металів, удосконалені електроліти та нові джерела струму. Вперше в країнах Східної Європи розроблено та налагоджено випуск екологічно чистих, безртутних елементів марганцево-цинкової системи.

У науковому доробку І.С.Погребової близько 230 наукових та методичних

праць, серед яких дві монографії та одна брошура, 27 авторських свідоцтв та патентів. Вона підготувала п'ятьох кандидатів наук, керувала стажуванням на кафедрі зарубіжних спеціалістів за державним замовленням. Бере активну участь у роботі наукових шкіл, міжнародних конференцій і симпозіумів України, країн СНД та Східної Європи. Її названо серед переможців конкурсу НТУУ «КПІ» «Науковець-дослідник – 2010».

І.С.Погребова сповнена творчих сил та енергії, її люблять та поважають колеги, студенти, випускники. На запитання, звідки вона черпає творче натхнення, Інна Сергіївна відповіла: «Творчість – це такий стан душі, коли праця є святом. На нашій кафедрі працює чудовий, високопрофесійний колектив. Спілкування з колегами та студентами дає величезний заряд енергії і бажання творити, пізнавати нове, невідоме і віддавати це людям». З нагоди міжнародного жіночого свята Інна Сергіївна бажає всім жінкам нашого університету міцного здоров'я, кохання, успіхів і творчої наснаги.

О.В.Линючева,
д.х.н., зав. каф. ТЕХВ

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Чарівні жінки КПІ – викладачі, науковці, співробітниці, студентки

ФСП уже давно вважається факультетом, жіночому колективу якого можна позаздрити. А все тому, що жінки та дівчата ФСП – це значно більше, ніж частина, без якої не буде цілісності. Це – душа факультету. І, головне, що саме на плечах жінок ФСП тримається весь факультет.

Олена Аркадіївна Коваль – це не просто доцент кафедри філософії, не просто заступник декана факультету соціології і права. Це передусім – людина. А людиною бути не так легко, як здається на перший

справу із проходженням практики, – усі вони знають Олену Аркадіївну як гарного керівника, консультанта, організатора і помічника в будь-якому питанні, а чуйність цієї жінки на факультеті відома всім студентам, які зверталися до неї.

Достатньо відомим проектом НТУУ «КПІ» є «Ярмарок професій». ФСП зразу ж після прийняття рішення про утвердження проекту, було запропоновано очолити цю справу. Саме завдяки О.А.Коваль була здійснена величезного масштабу робота зі створення, організації і проведення цього проекту. Саме їй ми завдячуємо блискучим початком «Ярмарку професій» у НТУУ «КПІ». Але і сьогодні, коли вже третій рік поспіль у нас проводиться цей захід, Олена Аркадіївна продовжує цю справу та дивує всіх своїми ідеями й неперевершеним їх втіленням.

Усі, хто знає Олену Аркадіївну, в захваті від її захопленості у свою справу. Мабуть, саме таким і має бути справжній викладач, професіонал та взагалі людина. Колеги ж заступника декана всі як один відзначають, що Олена Аркадіївна – це на диво сильна людина, яка заражає оптимізмом всіх оточуючих.

Нещодавно на факультеті захистилася аспірантка – китайка Лі Жун – одна з перших іноземних аспіранток. Їй довелося зіткнутися з різними проблемами, в тому числі і мовними, але Олена Аркадіївна взяла на себе сміливість бути науковим керівником цієї дівчини. У підсумку Лі Жун написала та захистила блискучу роботу. Це говорить не просто про високий професійний рівень керівника, а й про гнучкість мислення, про творчий підхід до будь-якої справи, непересічний науковий потенціал.

Олена Аркадіївна – це втілення інтелігентності. Вона наче жінка з книги, написаної в кращих традиціях вітчизняної класики. Внутрішня інтелігентність, вихованість, делікатність, взірцевий смак цієї жінки зачаровують усіх навколо.

Шістнадцять років тому, коли тільки йшла мова про створення факультету соціології, вона доклала багато зусиль для здійснення цього задуму. І по сьогоднішній день, ні на хвилину не розслабляючись, Олена Аркадіївна робить все, що їй під силу, щоб ми були кращими.

Крістіна Москаленко, студентка ФСП

Свій творчий шлях Оксана Петрівна Кавтиш розпочала ще студенткою факультету соціології НТУУ «КПІ». Саме тут її відкрився світ науки, що вабив і затягував у свої таємничі нетрі, формувал світлогляд і бачення її майбутньої професії – викладач.

Отримавши диплом магістра адміністративного менеджменту з відзнакою у 2005 р., навіть не задумуючись, дівчина вирішила пов'язати своє майбутнє з КПІ. А саме з кафедрою, від якої у студентські роки отримала неоціненні знання, досвід спілкування, вміння працювати в науковому співтоваристві. Цією кафедрою стала кафедра економіки і підприємництва ФММ, де Оксана Петрівна працює і тепер, продовжує свою наукову і викла-

Молодий науковець

дацьку діяльність. За п'ять років вона пройшла шлях становлення від асистента, аспіранта до старшого викладача.

Протягом шести років О.П.Кавтиш викладає та розробляє такі дисципліни, як «Економічна теорія», «Державне регулювання економіки», «Менеджмент в державних організаціях». Перші кроки розуміння азів викладацької роботи, вміння подати матеріал, зробити навчання і викладання цікавим, забезпечити зворотний зв'язок з аудиторією – тобто формування зі студентки викладача-особистості, відбувалось під впливом таких шанованих науковців кафедри, як В.О.Гулевич, В.В.Красношапка, О.О.Кожем'яченко, Т.Є.Шевченко, М.В.Шашина та ін.

Проте особливо вдячна Оксана Петрівна своєму наставнику, науковому керівнику спочатку дипломної, а потім дисертаційної роботи завідувачу кафедри, професору П.В.Крушу. Саме він допоміг дівчині в її творчих пошуках, підтримував у ній прагнення до самовдосконалення та професійного росту. Результатом їх спільної роботи, а також значним кроком на шляху до наукового та викладацького успіху став захист дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук у 2010 році.

Оксана Петрівна Кавтиш спільно з викладачами кафедри бере активну участь у написанні підручників, навчальних посібників. Значним доробком на шляху до наукового успіху та самовдосконалення можна вважати три монографії у співавторстві з науковим керівником та колегами («Підприємництво та проблеми сталого розвитку економіки України», «Формування та розвиток моделі корпоративного управління в трансформаційній економіці», «Державний сектор в системі управління та регулювання національним господарством»). Загалом у її творчому доробку сьогодні понад сорок наукових праць.

Наразі Оксана Петрівна відчуває себе реалізованою у своїй діяльності, але не зупиняється і прагне зростати далі. Вона продовжує свої наукові дослідження у сфері державного регулювання, інноваційного розвитку національного господарства, а також корпоративізації сучасних економічних систем. Як викладач працює над розробкою двох нових курсів – «Основи підприємництва» та «Проектний менеджмент», бере активну участь у науковій та громадській діяльності кафедри, допомагає молодим аспірантам. За її словами, це стимулює до динамічного зростання, всебічного розвитку та продовження самоосвіти і наукових пошуків.

За результатами університетського конкурсу «Молодий викладач-дослідник – 2010» О.П.Кавтиш названо серед кращих. Нею по праву можуть пишатися колеги, студенти, батьки та маленька донечка.

К.Іваненко

ДУША ФАКУЛЬТЕТУ

погляд. Статус «людини» в сучасному світі все важче отримати, а щоб ще й визнавали людиною не тільки колеги, друзі, родичі, а й усі, з ким має справу в житті, – це взагалі аномально для сьогоднішнього. Так само як і мати професію не лише завдяки диплому, а завдяки визнанню тих, хто має справу із результатами праці професіонала.

Олена Аркадіївна – саме така людина. У ній, утворюючи гармонійний ансамбль, поєднуються найкращі професіональні та людські якості. Звучить просто, але в цій простоті закладена правда. Саме пошук правди, істини, яка відкривається людині в процесі пізнання, і привів Олену Аркадіївну до того, що ставив сенс її життя. Вступивши до філософського факультету Ленінградського державного університету, Олена Аркадіївна ще не повністю осмислювала, яку ж саме вона обирає майбутню справу. Згодом, поринаючи в безмежний і прекрасний світ філософії, вона зрозуміла, що не помилилася у своєму виборі.

Олена Аркадіївна отримує величезне задоволення від своєї роботи. І хоча вона говорить, що іноді дуже хочеться мати вільних від викладання хоч декілька місяців для наукової роботи, це бажання зникає, коли їй доводиться працювати із людьми, з аудиторією. Абітурієнти, студенти, дипломники, аспіранти, випускники – усі ті люди, які мають безпосередній зв'язок з нею, – це її життя. О.А.Коваль із тих людей, які дуже відповідально ставляться до будь-якої справи. З будь-якою роботою вона справляється легко, а творчий підхід до її виконання надихає всіх оточуючих.

Ця жінка має безліч ідей, цікавих задумів, як можна зробити життя факультету й університету кращим. Але, з другого боку, вона людиною не тільки слова, а й діла. З успіхом втілює в життя задумані проекти і заходи. Завдяки їй налагоджена чітка і зручна система зворотного зв'язку з випускниками факультету. Бакалаври, магістри, аспіранти, студенти, які мають

О.А.Коваль

О.П.Кавтиш

Учений секретар ФМФ, заступник завідувача кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей к.ф.-м.н., доцент Зоя Павлівна Ординська нещодавно відсвяткувала свій ювілей.

Народилася Зоя Павлівна на Поділлі у невеликому селищі міського типу Стара Синява у родині вчителя (згодом заслуженого вчителя України Павла Григоровича Смольського).

Ще з дитинства дівчина захоплювалась математикою, і тому не дивно, що після закінчення із золотою медаллю

Київського політехнічного інституту, з яким і пов'язала подальше своє життя. У 1973 р. Зоя Павлівна вступає до аспірантури КПІ, де її керівником був знаний фахівець професор А.М.Самойленко (нині – академік, директор Інституту математики НАН України). Після закінчення аспірантури та захисту (в 1977 р.) кандидатської дисертації Зоя Павлівна продовжувала працювати на

Вітаємо з ювілеєм!

кафедрі вищої математики асистентом, старшим викладачем, доцентом.

З.П.Ординська блискуче викладає курси вищої математики, математичного аналізу, аналітичної геометрії, методику розв'язання задач з вищої математики на ФІОТ, ФММ, ФМФ та проводить велику науково-методичну роботу. Вона є автором і співавтором значної кількості науково-методичних робіт і навчальних посібників. Є керівником математичних підсекцій на ФММ і ФІОТ.

Упродовж багатьох років Зоя Павлівна була профформом кафедри, членом профкому КПІ, брала активну участь у підготовці та проведенні вступних іспитів з математики, неодноразово була заступником голови предметної комісії з математики, а з 1990 р. є заступником завідувача кафедри вищої математики (нині – математичного аналізу та теорії ймовірностей). Після утворення ФМФ Зоя Павлівна ще і вчений секретар факультету.

Багатоградна педагогічна та організаційна робота З.П.Ординської відзначена почесними грамотами Вченої ради КПІ, подякою та цінним подарунком голови КМДА, почесним знаком «Відмінник освіти України» та ін. Працелюбна, уважна та доброзичлива, щира та сердечна, завжди готова прийти на допомогу, Зоя Павлівна користується великою повагою студентів і колег.

Колектив фізико-математичного факультету і, зокрема, кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей зичать дорогій Зої Павлівні міцного здоров'я, родинного щастя, добробуту та подальших успіхів.

Колектив ФМФ

З.П.Ординська

середньої школи вона стає студенткою математичного відділення фізико-математичного факультету Київського педагогічного інституту (нині – Національний педагогічний університет ім. М.Драгоманова). Майбутній педагог вчилася на «відмінно», брала активну участь у громадському житті інституту, отримувала Ленінську стипендію – найвищу студентську відзнаку того часу.

Одержавши диплом з відзнакою, Зоя Павлівна за призначенням поїхала працювати вчителем математики у село Красна Слобідка Обухівського району. Потім працювала вчителем математики у київській вечірній школі робітничої молоді, а згодом стала асистентом кафедри вищої математики Київського вищого артилерійського училища.

У жовтні 1969 р. З.П.Ординська пройшла по конкурсу на посаду асистента кафедри вищої математики Ки-

Запорука успішної роботи – це люди

Сивочолий та завжди юний КПІ вписує все нові сторінки у свою історію. Упевнено реагуючи на виклики сьогодення та маючи дар передбачення: які запити й новації можуть виникнути завтра, колектив університету успішно виконує свою головну місію – підготовку високоосвічених високопрофесійних кадрів для вітчизняної економіки.

Сьогоднішня розповідь – про людину, яка не лише є свідком позитивних змін в НТУУ «КПІ» за останні роки, а й сама творить їх. Це директор Навчально-методичного комплексу «Інститут післядипломної освіти» Інна Геннадіївна Малюкова. Вона люб'язно погодилася розповісти про те, що її поєднало з КПІ.

– Інно Геннадіївно, розкажіть, будь ласка, як Ви потрапили до КПІ? Це було цілеспрямовано чи, так би мовити, відіграла роль «рука долі»?

– Ну, взагалі, мало місце поєднання і руки долі, і бажання, і досить тісних зв'язків протягом усього життя з КПІ. Я закінчила КПІ, за фахом – гідроакустик, довгий час працювала за спеціальністю. Згодом отримала й науковий ступінь, саме як гідроакустик. Але в 90-х роках життя привело мене на ниву освіти, а в кінці 90-х я стала проректором Міжнародного університету фінансів з питань організації дистанційного навчання. І коли в МУФі ми почали організацію дистанційного навчання, було вирі-

шено створити Український центр дистанційної освіти. Це мав бути освітній осередок подвійного підпорядкування, який би підпорядковувався Міністерству освіти і науки та ВНЗ. Відтак було вирішено створити такий центр на базі НТУУ «КПІ». І, таким чином, з 2000 року я потрапляю до КПІ, а в 2001 році було офіційно засновано Український центр дистанційної освіти. Відкривав його тодішній прем'єр-міністр Віктор Андрійович Ющенко, тож це була дуже знакова подія.

– Як в подальшому складалася Ваша робота в КПІ?

– У 2004 році наш центр було реформовано в Український інститут інформаційних технологій в освіті, директором якого я залишилась. І з 2004 по 2009 рік він працював як Інститут

інформаційних технологій, в якому було два головних напрями діяльності, а саме: розроблення інформаційних ресурсів для освіти і також ми розпочали роботу з підвищення кваліфікації кадрів для даної галузі. Та в 2009 році відбулась ще одна знакова подія. Український інститут інформаційних технологій в освіті і Міжгалузевий інститут післядипломної освіти, який працював у НТУУ «КПІ», було об'єднано в єдиний комплекс, який зараз працює і має назву Навчально-методичний комплекс «Інститут післядипломної освіти». Тож тепер ми розробляємо і підтримуємо всі інформаційні навчальні ресурси дистанційної форми, які ви-

користуються в КПІ, а також застосовуємо їх і для студентів очної форми. А Інститут підвищення кваліфікації і перепідготовки здійснює навчальні функції.

– Як Вам вдається виконувати всі покладені на Вас обов'язки?

– Я б не сказала, що це дуже важка справа, якщо займаєшся тим, що тобі подобається. Я працюю, живу, я навіть не знаю, де закінчується моє приватне життя і починається робота і навпаки. Тому і вистачає енергії й сил цим займатись. Ті цілі, які ставлю я, ставить і КПІ, і ставить весь мій колектив, вони самодостатні, це цілі, заради яких можна жити і працювати. І найбільшим надбанням цих одинадцяти років, я вважаю, стала наша команда, яка згуртувалася і навколо мене, і навколо наших спільних цілей. Це дуже кваліфіковані люди та, що ще більш важливо, – порядні. На сьогодні з нами працює велика кількість людей, і ядро їх складають люди, з якими можна зробити будь-яку справу. Усю цю команду можна згуртувати заради спільної мети, задачі та разом втілити її в життя. Тобто, найбільша запорука успіху нашої роботи – це люди. Усі ми між собою друзі та підтримуємо одне одного у важких життєвих ситуаціях і, безумовно, в роботі, тому в мене немає остраху, що я залишусь сам на сам з якоюсь проблемою. Я знаю, що з цими людьми можна все виконати.

– Що ж найбільше допомагає Вам у роботі?

– Перш за все, мені хочеться робити справу, яка потрібна людям. Справу, яка дає змогу мені, моїм сім'ї та моїм колегам жити. Для мене також велику цінність мають відносини між людьми. А НТУУ «КПІ» – це люди одного кола, з якими легко порозумітись. І по-друге, я людина амбітна, і люблю ставити для себе важку мету та досягати її. У мене спортивний характер. Це й мені неабияк допомагає.

Підготував Сергій Смольч

І.Г.Малюкова

Допомагати людям – надзвичайно благородна справа. А професія медика – найгуманніша, адже вона покликана стояти на сторожі людського життя. Саме медики дарують здоров'я людям, рятують від найрізноманітніших хвороб. Тому образ медика в уяві багатьох людей пов'язаний з надією і захистом. Кажуть, що лікар – це посередник між людиною і Богом. Дійсно, у багатьох ситуаціях медпрацівник є останньою рятівною інстанцією для хворого. Клятва Гіппократа спонукає людей у білих халатах перебороти всі емоції й особисті негарзди, щоб виконати свій обов'язок. Лікар часто лікує не лише тіло, а й душу людини, вселяючи в її серце віру та

Професія медика – найгуманніша

надію. І це не можуть не цінувати ті, кому медики дарують радість одужання чи поліпшують якість здоров'я і життя.

І хай студенти-політехніки, будучи молодими й активними, лише зрідка звертаються по допомогу до людей у білих халатах, наявність власної поліклініки (чим не можуть похвалитись інші ВНЗ) гарантує своєчасну і кваліфіковану допомогу.

Колектив поліклінічного відділення, що обслуговує студентів університету, переважно жіночий. Це лікарі, медсестри, молодші медичні сестри, які щоденно піклуються про здоров'я політехніків. Надзвичайна доброта, чуйність, палке прагнення завжди допомогти і словом і ділом – риси, притаманні жіноцтву нашого колективу.

Більшість медпрацівників працюють не один десяток років, надаючи медичну допомогу не одному поколінню студентів КПІ. І за це їм велике спасибі. Адже майбутній фахівець повинен бути не тільки висококласним спеціалістом, а й морально і фізично здоровою людиною. Це наше майбутнє, наша зміна. Тож за материнську турботу медикам завжди дякують політехніки. Вони не забувають своїх лікарів, іноді звертаються за порадою чи медичною допомогою і через кілька років після закінчення університету. Це говорить про високий професіоналізм та авторитет медичних працівників у студентському середовищі.

Найгуманнішу професію обрала **Марія Броніславівна Дмитренко**. З 1968 року після закінчення Київського медичного училища працювала медсестрою, згодом закінчила Київський медінститут, тут в 1975 році дала клятву Гіппократа і вже більше 30 років, присвятивши себе студентській медицині, працює факультетським терапевтом, завідувачем терапевтичного відділення. Студенти ММІ, ІТС та інших факультетів знають і поважають свого лікаря, яка користується авторитетом серед студентів та співробітників університету.

«Лікар від Бога» – так називають студенти **Неллі Михайлівну Гайдаренко**, яка 35 років стоїть на сторожі здоров'я студентської молоді. Медицина у неї «в крові», адже виросла в лікарській сім'ї, після закінчення Читинського медінституту продовжує шлях своїх батьків. Професіоналізм, доброта, чесність, порядність – усе це притаманне Неллі Михайлівні. Честь Вам і хвала.

Якщо хочете вилікувати зуби без болю, звертайтеся до лікаря-стоматолога **Раїси Володимирівни Галстян**. Юною, енергійною, завзятою прийшла вона в 1978 році після закінчення медичного інституту на роботу, і з того часу її життя пов'язане зі студентською поліклінікою. Сумлінне ставлення до виконання своїх обов'язків, високе почуття відповідальності за доручену справу, добросовісність – усе це визначає характер лікаря Р.В.Галстян.

Марія Іванівна Тигаренко свій трудовий шлях розпочала молодшою медичною сестрою в лікарні «Феофанія», після закінчення медичного училища в 1985 році і по теперішній час працює дільничною, а потім старшою медсестрою відділення. Своєю самовідданою працею, високою свідомістю і дис-

М.Б.Дмитренко

М.І.Тигаренко

Р.В.Галстян

Н.М.Гайдаренко

ципліною вона завоювала пошану й авторитет у студентському середовищі та серед колег.

Від широкого серця вітаю славних трудівниць поліклінічного відділення з радісним весняним святом 8 Березня! Нехай сторіцею повертаються до вас добро, турбота і тепло, які ви щедро даруєте всім, хто потребує захисту, уваги, співчуття і допомоги. Успіхів вам у професійній діяльності, низький уклін за вашу самовіддану працю. Нехай робота приносить вам радість і задоволення, вдячність колег і пацієнтів. Бажаю здоров'я і щастя, успіхів і бадьорого настрою, мирного неба і всього найкращого в житті.

З повагою, М.В.Шамардак, завідувач поліклінічного відділення

Закохана в книги

Закохана в книги і читачів – так кажуть в НТБ про Ганну Григорівну Ряжеву – бібліотекаря першої категорії відділу комплектування фондів і інформаційних ресурсів. У далекі 50-ті минулого століття вона прийшла працювати в бібліотеку КПІ, де пройшла шлях від бібліотекаря до завідувача сектора. Починала свою трудову діяльність в одному із найголовніших відділів бібліотеки – відділі навчальної літератури, де працювала на студентському абонементі, потім поповнювала фонди факультетських, кафедральних, кабінетних бібліотечок, а також бібліотечок у гуртожитках. У новому приміщенні бібліотеки Г.Г.Ряжева працює у відділі комплектування фондів і інформаційних ресурсів.

Ганні Григорівні притаманні дисциплінованість, відповідальність за доручену справу, працелюбність, принциповість, невагомність, невмичерна енергія, безмежна відданість своїй справі. А ще наполегливість і послідовність у вирішенні назрілих питань.

І сьогодні, за давно виробленою звичкою, вона приходить на роботу у восьмий ранку і відразу береться за справи – працює, неозадаючи на вік, натхненно та з молодіжним зав'язям. У цьому їй може позаздрити будь-який працівник бібліотеки, адже в роботі дасть фору молодим за неї співробітникам. У Ганні Григорівні чітка організація праці і робочого місця. Роботу виконує швидко, якісно, чітко, завзято, вкладаючи у зроблене свою душу і серце. У спілкуванні з колегами приваблює її щирість, відвертість, теплота і дружельюбність, їй як нікому присутнє почуття здорового гумору.

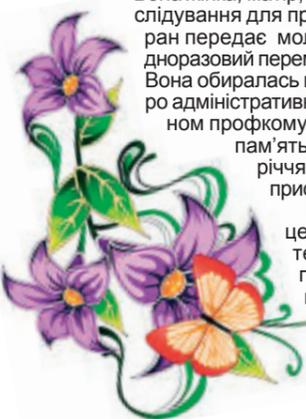
Вона жінка, матір, трудівниця, громадський діяч, є взірцем для наслідування для працівників відділу і бібліотеки. Свій досвід ветеран передає молодим співробітникам. Ганна Григорівна – неодноразовий переможець конкурсу бібліотеки «Кращий наставник». Вона обиралась головою профбюро бібліотеки, членом профбюро адміністративних служб інституту, декілька скликань була членом профкому співробітників КПІ, нагороджена медалями «В пам'ять 1500-річчя м.Києва», «Ветеран праці». До сторіччя університету їй серед перших у бібліотеці було присвоєно звання «Почесний працівник НТУУ «КПІ».

Повсякденно Ганна Григорівна віддає своє серце, душу, усе своє ество книгам і читачам бібліотеки. Своєю діяльністю вона завоювала любов і повагу серед працівників і читачів бібліотеки. У переддень свята побажаємо Ганні Григорівні, щоб і надалі здійснювались її мрії, надії й сподівання. Хай щастить завжди, усюди і в усьому.

В.Г.Дригайло, директор бібліотеки

Г.Г.Ряжева

Подруги-стипендіатки

Найліпших та найвірніших друзів часто знаходять у період студентського життя: вибір друзів відбувається вже за іншими критеріями, ніж у шкільні роки, тому вона така міцна і тривала – студентська дружба. На факультеті менеджменту та маркетингу навчаються дві подруги – Слизавета Полонська та Ольга Коробейник. Їх об'єднує не лише спільна академічна група та спеціальність «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності», їх об'єднує прагнення в усьому бути найкращими та досягати поставлених цілей. Списки навчальних досягнень Ольги та Слизавети дуже схожі, адже за кожну справу вони беруться разом: обидві брали участь у студентських олімпіадах з математики та бухгалтерського обліку серед студентів НТУУ «КПІ», у різноманітних наукових конференціях зі свого фаху, обидві отримували стипендію Президента України. Ольга Коробейник – призер Першої студентської науково-практичної конференції «Сучасні підходи до управління підприємством».

Дівчата беруть участь у громадському житті університету, обидві є членами НТСА «КПІ», причому Слизавета – заступник голови НТСА ФММ, а Ольга – профорг своєї групи. Однак які особистості ховаються за довгими переліками наукових досягнень? Ми попросили дівчат розповісти трохи про себе.

Ольга Коробейник: Такий престижний виш, як КПІ, не міг не зацікавити мене як абітурієнтку кілька років тому. Захопленість у шкільні роки географією та економікою привела мене на факультет менеджменту та маркетингу. Улюбленим предметом у школі для мене завжди була математика, тож не дивно, що в університеті ним стала вища математика, також неабияку цікавість викликав маркетинг, коли виявилось, що поведінку споживачів можна впорядкувати й систематизувати. Якби довелося давати настанови молодшим курсам, то першою було б: проживіть свої студентські роки так, щоб потім про них можна було згадати з посмішкою.

О. Коробейник

Ліза Полонська: Навчатись у КПІ мені захотілось відразу, як я побачила перший корпус. Обрана спеціальність менеджера подобається, оскільки поєднує економічну та психологічну складові людської поведінки. Серед навчальних предметів мені найбільше подобаються бухгалтерський облік та маркетинг – цікаво відслідковувати мотиви та поведінку людей на ринку. Оглядаючись назад, молодшим курсам хочеться побажати окрім зосередження на навчанні, також усебічно розвиватись, адже у світі стільки всього цікавого! Після закінчення університету хочеться влаштуватись на роботу в стабільну міжнародну компанію, де можна почати

успішний кар'єрний шлях.

А поки навчання дається легко, тож у вільний час люблю читати художню літературу, нещодавно почала займатись бальними танцями. Обоюмою проводити час із друзями, організувати пікніки тощо.

Валерія Добриверчир

Л. Полонська

Чарівний голос

Н. Фесенко

Студія вокального співу, що працює в Центрі культури та мистецтв НТУУ «КПІ», об'єднує самодіяльних виконавців – співробітників та студентів університету, які прагнуть вдосконалити свою майстерність. Керує студією лауреат міжнародних конкурсів Надія Фесенко. І хоча працює в КПІ вона не так давно, уже встигла полюбитися слухачам своїм співом. Однаково зворушливо в її виконанні звучать романси, арії з оперет, пісні воєнних років та сучасні твори, тож викликають щирі оплески глядацької аудиторії – від ветеранів до студентів – та бажання почути цей голос іще не один раз.

Инф. «КПІ»

Вдячна за науку

Щороку кращих студентів НТУУ «КПІ» відзначають іменними стипендіями. Любов Гоженко, студентка шостого курсу ІХФ (кафедра машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв – МАХНВ) за успіхи в навчанні та науковій роботі удостоєна стипендії Кабінету Міністрів України та премії Київського міського голови.

На сьогодні магістрантка займається науковими дослідженнями за тематикою одержання композиційних полімерів, є автором патентів та наукових статей, присвячених актуальним питанням переробки полімерів, бере участь у фахових міжнародних наукових конференціях та планує вступати до аспірантури Інституту технічної теплофізики НАН України.

Ще у школі Люба виявляла здатність до точних наук, зокрема фізики та математики, чим завдячує педагогічній майстерності класного керівника В.М.Куцекіна, який умів захопити учнів до пізнання. Навчалася дівчина легко й охоче, із захопленням дізнавалась про наукові відкриття, про життя видатних учених, серед яких особливе місце посідали М.В.Ломоносов, П.Л.Капіца, Л.Д.Ландау та жінки-вчені: М.Складовська-Кюрі, С.В.Ковалевська, Л.Майтнер.

«Вибір навчального закладу не був випадковим, оскільки Київський політехнічний інститут славиться своїми інженерними здобутками, вихованцями та вражає своєю багатою історією і видатними постатями», – розповідає Любов. З

Л.Гоженко

першого курсу Л.Гоженко отримувала підвищену стипендію за успішне навчання. З третього курсу почала займатися дослідженням процесів екструзійної переробки полімерних композицій у науковій групі під керівництвом д.т.н., проф. І.О.Мікульонка. «Дуже старанна, розумна, наполеглива, здатна до самостійних пошукових розробок, – характеризує Любу керівник магістерської роботи к.т.н., доцент В.В.Лукашова – Мені також подобається, що поряд із високими професійними якостями, вона є ширшою, привітною людиною з чудовим почуттям гумору».

«Я пишуся тим, що маю змогу навчатися у таких відомих учених, спеціалістів з переробки полімерів, як професори Ю.Ю.Лукач, Л.Б.Радченко і А.Д.Петухов, – говорить Люба. – Професіоналізм, чуйність та розуміння, притаманні нашим викладачам, спонукають студентів до творчого зростання, надають впевненості у власних силах та майбутньому».

«Напередодні свята хотіла б привітати усіх жінок з Міжнародним жіночим днем, побажати міцного здоров'я, справжнього жіночого щастя. Щоб весна дарувала ще більше краси, молодості, здоров'я, чудового настрою, душевної гармонії, кохання, вільного часу для себе та сім'ї. А тим, хто сьогодні замислився над вибором професії, бажаю успіхів на ЗНО, вступити до омріяного вишу, навчатися за спеціальністю, яка подобається, заслужити повагу викладачів, розкрити свої таланти і реалізувати себе», – бажає читачам студентка.

В.В.Лукашова, доцент каф. МАХНВ

Мета менеджера – сприяти творчій реалізації інших

Першим у країні наш університет отримав статус дослідницького. Це висунуло певні вимоги не лише до науково-дослідної, експериментальної та матеріальної бази, але й до підготовки наукових кадрів. Колишні, нинішні й майбутні аспіранти й докторанти добре знають керівника відділу аспірантури та докторантури НТУУ «КПІ» Валентину Миколаївну Лебеденко. Вони поважають її за турботу, увагу та підтримку. Не поодинокі випадки, коли науковий керівник на кафедрі, який щодня спілкується зі своїми вихованцями, знає про них менше, аніж Валентина Миколаївна, яка уже багато років разом із колегами займає скромну кімнату на другому поверсі головного корпусу. Потік відвідувачів сюди не залежить від пори року: звертаються і фахівцями, і з побутовими питаннями, бо знають, що знайдуть тут пораду та дієву допомогу. Напередодні свята ми поговорили з В.М.Лебеденко про роль КПІ в її житті.

– Валентино Миколаївно, будь ласка, розкажіть про те, як Ви зрозуміли, чим бажаєте займатися в житті?

– Я навчалась в Київському політехнічному з 1975 по 1981 рік. Переддипломну практику проходила на заводі «Арсенал» і там відчула, що з мене не вийде інженера з великої літери, що я не зможу принести як інженер таку користь, яку хотіла б. І, чесно кажучи, ще зі шкільних років організація різних заходів, і творчих у тому числі, давала мені краще, ніж одноліткам, тобто вже тоді виявились певні мої менеджерські здібності.

– А як Ви потрапили на роботу до КПІ?

– На 5-му курсі мене помітили в комітеті комсомолу інституту і запросили для роботи в організаційному секторі. Спочатку я працювала завідувачкою сектору обліку членів ВЛКСМ, потім заступником секретаря комітету комсомолу з організаційної роботи. До речі, організація нашого вузу була тоді найчисельнішою в Україні. З 1986 року

В.М.Лебеденко

перейшла на роботу до відділу аспірантури КПІ, що дозволило мені продовжити працювати з молоддю.

– Ви прагнули обіймати цю посаду чи це трапилось само по собі?

– На той час відділ очолювала Валентина Юхимівна Чернявська, вона була чимось схожа на Фаїну Раневську – вимоглива, іноді навіть сувора, але дуже добра людина і з блискучим почуттям гумору. Валентина Юхимівна мала поважний вік і мріяла про

відпочинок на пенсії. Як кажуть, все зійшлося... і от майже 25 років минуло з того часу, в аспірантурі вже навчаються діти моїх перших аспірантів.

– Як Вам вдається організувати роботу вашого відділу?

– Важливо продумати всі деталі заздалегідь, особливо коли працюєш з численною аудиторією (аспірантів в університеті уже більше 700). Головна мета менеджера – сприяти творчій реалізації молоді. Мені самій неприємно чекати під кабінетами, тому ми цінуємо час кожної людини. Намагаємось організувати роботу так, щоб вивільнити для творчості максимально можливий їх час – час наших аспірантів і докторантів. У цьому дуже допомагає наш сайт, роботу якого ми плануємо вдосконалювати і надалі.

У нас дуже хороший колектив. Незмінним складом працюємо майже 10 років. Олена Іванівна – з 1996 року, Раїсу Йосипівну – переманили до себе 2001 року.

– Що Вас надихає?

– По-перше, краса, в якій ми працюємо. Головний корпус КПІ я побачила вперше 17-річною, приблизно такого ж гарного сонячного дня. Мене вразила велич університету, його чудова аура. І, вважаю, що після «будинку з химерами» ми маємо найкращу будівлю в Києві, тому щодня сюди приємно приходити працювати. І ще мені пощастило з родиною. Дякувати Богові, живі мої батьки. Люблю читати, слухати хорошу музику, намагаюся подорожувати і мрію про нові подорожі. Усе це разом додає життєвих сил, допомагає в роботі.

Спілкувалася Сергій Смолюк

Життя яскраво розфарбувати

Студентська рада НТУУ «КПІ» покликає зробити студентське життя насиченим, цікавим та комфортним. За принципом «студенти для студентів» тут працюють прогресивно налаштовані творчі особистості. Активісти докладають максимум зусиль для поліпшення студентських буднів та розвитку університету.

Катерина Діденко – заступник голови Студентської ради, студентка третього курсу ФЛ – яскравий приклад успішної активістки. Поєднуючи в собі діяльність та спрямованість на результат, володіючи необхідними лідерськими якостями, вона динамічно просуває команду вперед. Під її керівництвом було успішно реалізовано чимало молодіжних проектів та цікавих ідей. Докладніше про це – в інтерв'ю.

– З чого починалась твоя діяльність у Студентській раді?

– У перший тиждень вересня, коли я тільки-но вступила до КПІ, прийшла до голови студради свого факультету. Мене зразу направили до редакції газети Студради НТУУ «КПІ», головним редактором якої я стала рік потому. Із задоволенням брала участь у всіх заходах на факультеті. Ще коли навчалася на першому курсі, стінгазета моєї групи, у створенні якої я брала безпосередню участь, була визнана кращою серед стіннівок усіх груп першого курсу КПІ. І ми разом зі старостою групи в залі засідань Вченої ради отримали нагороду з рук ректора. Мені цікаво організувати щось для своїх однолітків. Завдяки наполегливій праці та старанню, на третьому курсі Студентська рада затвердила мене заступником голови.

– Що на сьогодні входить до твоїх обов'язків?

– Робота заступника голови Студентської ради НТУУ «КПІ» значно ширша, ніж може здатися на перший погляд. Окрім проведення зборів та оформлення численних документів, доводиться організувати багато проектів. Наприклад, лише в лютому 2011-го я відповідала за проведення 8 проектів Студентської ради. Я також відповідальна за міжнародну складову діяльності Студентської ради університету. До нас постійно приходять нові хлопці й дівчата, і я маю обов'язок найпершою донести до них ідею Студентської ради, заохотити їх до активного студентського життя в КПІ. А взагалі, мої обов'язки зазначені на сайті Студентської ради НТУУ «КПІ».

– Колектив Студентської ради – який він?

– Це студенти з ясними головами і думками, відчуттям справедливості і відповідальності. Вони справжні патріоти і своїх міст, звідки вони родом, і навчальних груп, факультетів, і КПІ в цілому. Це – люди, готові днями і ночами розфарбову-

вати студентське життя різнобарвними святами та насиченими подіями. Насправді, це дуже щирий, відвертий колектив, до якого щодня долучаються нові цікаві студенти. На чолі з головою Студентської ради Олегом Десятим наша команда завжди рухається вперед та втілює в життя все нові й нові ідеї, адже сильним студентам потрібна сильна Студентська рада.

– Які якості та навички ти здобула за час роботи у Студентській раді НТУУ «КПІ»?

– Перш за все, навчилася правильно розподіляти час, аби його вистачало і на навчання, і на справи у Студентській раді. Також закріпилося бажання на чистому ентузіазмі робити все, аби покращити та урізноманітнити життя студентів. Удосконалила свої ораторські, організаційні та лідерські якості. Участь у різноманітних конференціях, всеукраїнських і міжнародних форумах та круглих столах дозволила більше дізнатися про сучасні тенденції в освіті та студентському самоврядуванні, а також вдосконалити знання англійської мови, любов до якої так сумлінно прищеплюють мені наші високопрофесійні викладачі на ФЛ.

– Які проекти готує Студентська рада найближчим часом?

– Готується низка заходів, присвячених святу 8 Березня, а ще «Королева КПІ», різноманітні спортивні турніри, естафета здоров'я, «Шара» в КПІ, Дні КПІ та багато іншого. Ми завжди спрямовуємо свої зусилля на те, щоб студентам не було сумно. Тому слідкуйте за новинами та до зустрічі на наших проектах.

Підготувала
Ліна Кононенко

К. Діденко

К. Щурська та І. Самаруха

Щороку (в лютому) президія НАН України присуджує премії для молодих учених і для студентів вищих навчальних закладів за роботи в галузі природничих, технічних і соціогуманітарних наук. Цього року зазначеною премією були відзначені випускниці кафедри екобіотехнології та біоенергетики НТУУ «КПІ» Ірина Самаруха та Катерина Щурська – за комплексну роботу з електрохімічного отримання електричної енергії та водню.

Дівчата розповідають: «Одним з напрямів досліджень, що виконуються на кафедрі екобіотехнології та біоенергетики, є розробка технології очищення стічних вод. Інший

Крок до великої науки

напрямок діяльності – біоенергетика. Наша робота вдало поєднує ці напрями, адже в процесі біотехнологічного отримання електричної енергії та водню (біоенергетика) відбувається очищення стічних вод (екобіотехнологія), які є поживним середовищем для мікроорганізмів».

Молоді дослідниці із задоволенням згадують свої студентські роки: «Бажання займатися наукою з'явилося ще на 3 курсі. Тематику біоелек-

трохімічних перетворень видів енергії на нашій кафедрі започаткував її завідувач проф. Є.В. Кузьмінський. Він і став нашим науковим керівником, і саме йому ми завдячуємо вибором теми та її реалізацією. Незмінним консультантом з розробки технології біоелектрохімічного отримання електричної енергії та водню була доцент кафедри Н.Б. Голуб. Робота виконувалася в рамках двох грантів від КПІ та НДР 2264-П. Результати досліджень висвітлені в наших магістерських дисертаціях, захищених влітку 2010 року».

На досягнутому молоді науковці зупинитися не збираються. Тепер вони аспіранти рідної кафедри і продовжують займатися обраною тематикою. Ускладнюються конструкції дослідних установок та режими роботи, змінюються стічні води та поживні середовища, але, як співали славнозвісні Queen: «The show must go on» і воно триває далі. Тож побажаємо дівчатам творчої наснаги та подальших успіхів.

В.Миколаєнко

Сміливим посміхається доля!

І. Левченко

Не один рік поспіль серцем та душею ЗФ без сумніву є Інна Левченко, студентка гр. ЗМ-15М, голова профбюро факультету. Важко уявити, що ця тендітна на перший погляд дівчина «керує», і вельми успішно, переважно чоловічим колективом та користується величезним авторитетом як серед однолітків, так і серед викладачів та керівництва. Інна встигає напрохуд багато: навчатися на відмінно, отримуючи іменну стипендію Б.С.Патона, допомагати кафедрі створювати дистанційні навчальні курси, займатися науковою роботою, розробляючи сучасні системи обробки деталей, та при цьому ще й організовувати студентські свята – «Містер», «Міс», День факультету й ін. Як вдається скрізь встигати? Інна пояснює це вдалим поєднанням навчання, роботи та відпочинку. А що профспілкова організація ЗФ – серед кращих в університеті, то заслуга усього колективу, а не її особиста, вважає активістка. Можна лише по-доброму позздрити працьовитості, ентузіазму та ініціативності голови профбюро зварювального факультету й побажати Інні перемог, натхнення та нових вражень, адже сміливим та завзятим завжди посміхається доля!

Анна Нефьодова, студентка ФММ

В «Інновації» розквітають таланти

Незабаром художня студія «Інновація», створена викладачем кафедри менеджменту ФММ Іриною Анатоліївною Шеховцовою, відсвяткує свій перший ювілей – 5 років. Студія об'єднує понад 50 обдарованих студентів, які вдосконалюють свої знання і вміння з живопису, графіки, декоративно-прикладного мистецтва, художньої фотографії.

Талант художниці дістався Ірині Анатоліївні у спадок від прадида, за творчістю якого вона із захопленням спостерігала все дитинство, мріючи, що коли-небудь і сама візьме в руки пензлик. Проте досягла вона цієї мети вже у дорослому віці, а тепер просто не уявляє свого життя без малювання.

«Мистецтво – це моє життя, поезія, музика. Перевагу надаю живопису олією на великих полотнах, пишу в своїй студії іноді по кілька годин на день. Для моїх робіт важливе відчут-

тя кольору і світла. Головне – передати в картині враження від побаченого, щоб глядач теж зміг їх відчутти і зрозуміти», – говорить І.А. Шеховцова.

Після першої персональної виставки, яка пройшла в ЦКМ у 2006 році, до Ірини Анатоліївни підійшли студенти з проханням навчати їх живопису. Так з'явилася студія. Її учасники з 2007 року беруть активну участь у конкурсах «Таланти КПІ».

З того часу призерами конкурсів були Настя Лучко, Мар'яна Рекрут'як, Олександр Купчишин (олія); Катерина Плахотник, Андрій Бондаренко (фотографія); Марина Купчишина (вишивка), Олександра Ковальчук (декоративно-прикладне мистецтво – витинанка).

А ось враження студенток, які навчаються в студії.

Олександра Ковальчук: «Фотографлюбитель – це романтик з широко відкритими «очима» діафрагми. Об'єктом зйомки для нього може виступати все, що тільки потрапить у фокус, і навіть те, що залишиться поза ним... Ми вчимося не тільки мистецтву управління, але і мистецтву торкатися до струн людської душі зафіксованими на фотопапері прекрасними митями життя. І, здається, нам це вдається».

Оксана Васильченко: «Я вирішила приєднатися до гуртка, тому що мені подобається фотографувати і фіксувати миті нашого мінливого життя. У своїх роботах я намагаюся розкрити своє бачення світу, звернути увагу на те, що непомітно з першого погляду».

“Кураж”
Лілія Руссу“Море”
Анастасія Бондаренко

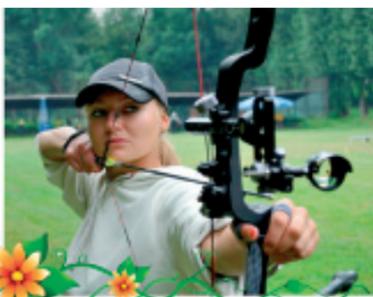
І.А.Шеховцова зі своїми вихованцями

Свєтліна Дмитрієнко: «Чому мені подобається фотографувати? В нашому житті стільки чудових моментів, які дуже хочеться залишити назавжди. Ірина Анатоліївна Шеховцова відкриває таланти, допомагає їх розвивати і запалює

свою жагою до мистецтва. Завдяки їй у нашому колективі такі дружні і по-справжньому цікаві заняття. І ми, в свою чергу, намагаємось їй допомогти і радувати своїми успіхами!»

Підготувала К.Іваненко

Лучниці КПІ

Софія Мельник

Те, що в нашому КПІ є секція стрільби з лука, ви, мабуть, чули. Та чи знаєте, що наші студентки-лучниці – одні з найсильніших в Україні та навіть Європі?

Стрільба з лука як вид спорту з'явилася в НТУУ «КПІ» більше десяти років тому завдяки зусиллям головного тренера м. Києва Оксани Дьякової. Вже через рік після початку занять перші лучниці КПІ взяли участь у чемпіонатах Києва та України і здобули спортивні розряди. Не подумайте, що результати приходять самі собою, аби

були бажання, зір та наполегливість. Високий рівень підготовки досягається постійними тренуваннями та бажанням займатися цим видом спорту. Треба не тільки вміти стріляти з лука, але й знати, як правильно його налаштувати. Спортсмени тренуються доти, поки не доведуть до автоматизму попадання в центр мішені за будь-яких умов. Природно, що такі навантаження може витримати не кожен, ось тут і визначаються справжні чемпіони.

Сьогодні в секції постійно займаються понад сімдесят спортсменів, п'ятеро з яких вклучено показують результати вищого рівня і беруть участь у всеукраїнських та міжнародних змаганнях. Софія Мельник – срібна призерка чемпіонату Європи серед молоді у командному залуку, Тетяна Познякова – чемпіонка України у командному залуку і срібна призерка Кубка України, Діна Куріцина – переможниця міжнародного турніру «Злата Чупага» та Кубка України.

Дівчата регулярно тренуються у спорткомплексі КПІ. Вони зацікавилися стрільбою з лука практично одночасно –

чотири роки тому, і вже з першого курсу ходили на тренування. На питання – чому вони обрали саме цей вид спорту? – студентки, сміючись, відповідають: а ви спробуйте! Що ж, напевно, лише той, хто вже стріляв з лука, розуміє, що це таке.

На чемпіонаті України, який пройшов у Києві 29-30 січня, лучниці КПІ посіли

перше командне місце. Нині спортсменки готуються до участі в чемпіонаті Європи в приміщенні, що відбудеться наприкінці березня в Іспанії.

Побажаємо їм нових спортивних досягнень на міжнародній арені!
Діна Куріцина, студентка ВПІ

ОГОЛОШЕННЯ

12 березня 2011 року в Українсько-японському Центрі НТУУ «КПІ» відбудеться ярмарок японських університетів «Освіта в Японії».

У ярмарку братимуть участь представники дев'яти японських університетів: Tokai University (м.Токіо), Yamaguchi University (м.Ямагучі), Ritsumeikan University (м.Кіото), Tsukuba University (м.Цукуба), Tohoku University (м.Сендай), Kyoto University (м.Кіото), Shizuoka University та ін.

Відкриття ярмарку «Освіта в Японії» відбудеться 12 березня 2011 р. о 12.00 в Центрі культури та мистецтв НТУУ «КПІ». Пройде презентація урядових програм навчання для студентів – громадян України в японських навчальних закладах.

Запрошуються всі бажаючі!

Більш детальну інформацію можна знайти на сайті: www.uaic.com.ua.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

<http://www.kpi.ua/kp>

03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
gazeta@kpi.ua
гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор

В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор

В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор

Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й.БАКУН

Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір

О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор

О.А.КІЛІХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Ki-130

від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,

м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. Позиція редакції не завжди збігається з авторською.